REPERELE DIALOGULUI SOCIAL

MADALINA MANOLESCU-CRICIU

Universitatea de Stat din Moldova

Procesele care marchează vectorul mişcării societăţilor postsocialiste - edificarea statului de drept şi devenirea societăţii civile – determină conţinutul şi formele noi în care se manifestă interacţiunea umană. În mod firesc, dinamica şi optimizarea tuturor sferelor de activitate umană dictează necesitatea perfecţionării şi reînnoirii permanente a culturii interacţiunii interpersonale, a regulilor comunicării. Astfel, formele de interacţiune comunicativă sunt configurate de societate, iar comunicarea socială, la rândul său, influenţează şi construieşte formele existenţei sociale.

Dialogul social ca un dat al comunicării sociale are o importanţă enormă pentru stabilizarea şi dezvoltarea proceselor sociale. În fond, contribuţia edificatoare a dialogului este exprimată prin rolul său de reper socializant, stabilizator şi chiar civilizator. Este adevărat, totodată, că funcţionalitatea dialogului nu este lipsită de contradicţii, cea mai importantă din ele exprimând conflictul dintre necesitatea conştientizată a încetăţenirii unui sistem eficient de reglementare socială, pe de o parte, şi o exploatare insuficientă a potenţialului a comunicării sociale, pe de altă parte.

Edificiul social devine consolidat prin exerciţiul dialogului social, care formează la cetăţeni sentimentul apartenenţei la socium, la grupul social, contribuie la asimilarea valorilor sociale, la asumarea rolurilor sociale şi la fortificarea unei anumite identităţi sociale. Funcţiile dialogului social în cadrul comunicării sociale pot să se manifeste într-un mod diferit. Important este ca acest dialog să fie capabil să contribuie la armonizarea relaţiilor sociale, adică la transferul de experienţă, la coordonarea, motivarea şi stimularea mediului social comunicaţional, la împărtăşirea valorilor sociale între partenerii de dialog în procesul interacţiunii sociale. Dialogul social, ca factor al stabilităţii sistemului social, contribuie la asigurarea participării echitabile în viaţa societăţii a tuturor subiectelor, fapt care configurează dezvoltarea constructivă a proceselor sociale, spre deosebire de situaţiile în care lipseşte egalitatea dialogică.